

Şehit Şehit Amir Hüseyin

Doğum tarihi: 7 Mayıs, 1992
Şehadet tarihi: 5 Ağustos, 2024
Bölge: Chattogram
İlçe: চাঁদপুর

Kısa Biyografi

Meslek: Özel araç şoförü

Şehadet Yeri: Uttara, Havalimanı yakınları, Dhaka

Şehitlik Olayı ve Detayları

Şehit Profili

7 Mayıs 1992'de, Chandpur ilçesine bağlı Faridganj bucağına bağlı Bargaon köyünde sessiz bir doğum gerçekleşti. Adı Amir Hüseyin'di. Mesleği şoförlüktü ve özel bir şirkette şoförlük yapıyordu, ancak hayatını çok daha dürüst, çok daha sessiz bir mücadeleyle sürdürdü. Her gün şehir trafiğinde bekleyen hiç kimse, bu adamın bir gün kendi kanıyla, devletin adaletsiz trafik işaretlerini kendi pahasına ihlal edeceğini tahmin edemezdi.

Mesleği çiftçi olan Peder Khor Shed Alam. Her gün canını topraktan çıkarırdı, annesi Hima Begüm ise yüzünde bir gülümseme ve yorgun gözlerle sıcak sobanın üzerinde yemek pişirirdi. Karısı Yasmin Begüm, tahtı mutfaktaki toprak, kocası ise hayat savaşının anayolunda bir asker olan o kulübenin kraliçesiydi. Henüz beş yaşında olan en büyük oğlu Yasin'in gözlerinde sonsuz bir hayranlık vardı. İki buçuk yaşındaki en küçük İbrahim ise hâlâ "baba" demeyi bilmiyor ama babasının resmine dokunduğunda nasıl ağlayacağını biliyor. Ailesi, "rüya" kelimesinin yasak olduğu ve okul uniformalarının artık toz içinde dolabın en üst rafında duran lüks bir şey olduğu Azadiyardan'da yaşıyordu.

Amir hiçbir siyasi partiye üye olmadı. Oy verme günü dışında hiçbir partiye gitmezdi. Tek partisi ailesiydi, tek buluşması akşamları karısı ve çocuklarıyla evinin verandasında oturup çay içmekti. Ancak Ağustos 2024'te, faşist hükümetin kurşunları başkent Dakka sokaklarında gümbürderken, Amir arabayı durdurdu, ellerini direksiyondan çekti, arabadan indi ve sıradan insanla omuz omuza durdu. Hiçbir partiye katılmadı, hiçbir bayrağın altında durmadı, sadece vicdanının bayrağı altında durdu. Ve bu duruş onun ölüm fermanı oldu. Sokakta yere düşüp üzerine ateş açıldığında, gözlerinde tek bir soru vardı: "Hiçbir haksızlık yapmadım, öyleyse neden?" Soru hâlâ havada uçuşuyor, ancak cevap devletin, hükümetin ve idarenin yüzlerinde bir utanç maskesi.

Şehit Amir Hüseyin, bir posterde asılı duran bir lider değildi, bir video mesajında popüler bir konuşmacı değildi. Her gün arabasını süren, kirasını ödeyen, elektrik faturasını ödeyen ve ailesine bakan milyonlarca sıradan insandan biriydi, ancak bir gün kulaklarında bir protesto patlak verdi. Bugün ailesi, bilinmeyen bir gururla bir kulübede yaşıyor. Çocukları, babalarının bu ülke için nasıl canını feda ettiğini hâlâ bilmiyor. Fakat halkımız için Amir'in ölümü bir bildiridir: Bu ülkenin geleceği yalnızca siyasi el sıkışmalarla yazılmayacak, Talekhahbesheiha, bir gün direksiyonu bırakıp özgürlük çağrısına cevap verdi.

Hareketin Arka Planı

Temmuz-Ağustos 2024 arasında Bangladesh yeni bir kurtuluş savaşının ateşine atıldı. Bu savaşın düşmanı yabancı bir ordu değil, devlet içindeki devasa bir rejim, onlarca yıldır demokrasi kisvesi altında diktatörlük

uygulayan bir hükümetti. Şeyh Hasina adlı bir kadının liderliğinde yapılan ve halkın katılmadığı üç tek taraflı seçim, sonunda bir tiranlık destanına dönüşmüştü. Halk artık sessiz değildi. Üniversite dersliklerinden gündelikçilerin kol saatlerine kadar bu mesaj şehirden köye, çay ocağından caminin minaresine kadar yayıldı: "Eşitsizliğe şimdi son vermek istiyorum."

Sonra 5 Ağustos geldi - sanki bir destanın belirlediği bir tarih gibi. Dakka havası söylentilerle doluydu: "Despotizm dayatıldı." Kimisi dışarıdan, kimisi gizlice, ordunun saklandığını, halkın da saklandığını söylüyordu. Ama insanların yüzlerinde tek bir zafer sesi vardı. Sıradan insanlar, siyasi pankartlar olmadan, sadece göğüsleri öfkeyle, kafaları hayallerle dolu bir şekilde otoyoldaydı. O yüksek kulenin içinde, hayatına hiçbir zaman siyasetin ateşi değmemiş sıradan bir baba, şoför Amir Hüseyin vardı. Yine de o gün, içindeki adalet duygusu onu otoyola getirmişti. Hiçbir güç onu itmemişti; vicdanı onu adaletsizliğe karşı durmaya zorlamıştı.

O zamanlar havaalanı bölgesi bir insan deniziydi. Dakka'nın kuzeyinde toplanan insanlar omuz omuza durmuş tek bir talepte bulunuyorlardı: "Demokrasi istiyoruz, adalet istiyoruz." İşte o zaman gökyüzü infilak etti ve devletin gerçek yüzü ortaya çıktı. Halkı korumaya yemin ederek göreve başlayan kolluk kuvvetleri, körü körüne ateş ediyordu. Hiçbir uyarı, hiçbir açıklama, sadece silah sesleri ve uçan kuş sürüsü. Herkesin koşturduğu o anda, Amir olduğu yerde kalakaldı. Elinde silah yoktu, yüzünde bir slogan yoktu, sadece "Çocuklarımı köye nasıl göndereceğim?" der gibi derin bir bakış vardı. Sonra boynuna iki düz çizgi çizildi, biri boynunun yan tarafında, diğeri biraz daha aşağıda. Aynı anda yaralar göğsüne ve sırtına yayıldı. Kan yere döküldü ve birçok hayal o kana bulandı: küçük oğlu için bir okul çantası, karısı için para, annesinin hastalığı için ilaç parası.

O gün yolda, hastaneye gitme fırsatı bile bulamadan öldü. Ama öldüğü anda yüzünde hiçbir korku yoktu, ancak gerçek uğruna ölmeye hazır olunduğunda gelen imkânsız bir huzur vardı. Amir Hüseyin'in ölümü bunlardan birinin, sıradan insanların devlet adaletsizliğine karşı sessiz bir ayaklanmasının sonucuydu. Bayrak taşııyordu, ama bedeni kanla yazılmış, milyonlarca yoksul insanın kalbinde sessizce dalgalanan yeni bir bayraktı.

Şehitlik ve Ölümden Sonra Sessizlik

Savaşın sonu adına önce silah sesleri duyuluyor, sonra sessizlik o kadar derinleşiyor ki insanlar hayatta olup olmadıklarını unutuyor. Benzer şekilde, Dakka havaalanına giden yolda bir ağacın altında bir ceset, bir ceset değil, tarihin görünmez bir taslağı yatıyordu: Amir Hüseyin. Boğazının altında iki kurşun yarası, göğsünde derisi yayılmış ve kanlı giysileriyle bu cansız beden, "Ölmüyorum, kanla uyanacağım" diyordu. İnsanlar dağıldı, bazıları fotoğraf çekti, bazıları kaçtı. Emniyet güçlerinin gözünde sadece 'çatışmada yaralanan', devletin gözünde ise 'bilinmeyen bir ceset'. Hastaneye giderken ambulansın kapısı açıldı, hava barut kokusuyla ağırlaşmıştı ve Amir'in vücudundaki tüm titreşimler orada durmuştu. Hayatından vazgeçmemişti: sesiyle, hayatı boyunca olduğu gibi: yüksek sesli, işten bahseden bir adam.

Ama ölümden sonra olanlar, cinayetin ikinci bölümüydü. Karısı Yasmin o öğleden sonra onu aradı. Hiçbir iletişim kurulamıyordu. Saat 23:00 civarında, yerel bir genç adam haberi getirdi ve kısık bir sesle, "Adamınız burnunu yiyor..." dedi. O anda Yasmin hiçbir şey anlayamadı ve ayağa kalkamadı, bunun yerine yoğun bir rahatsızlık ve korku onu sardı. O sırada hastaneden kimse onunla iletişime geçmedi, medyadan kimse, hükümetten tek bir kelime bile çıkmadı. Sanki bu ölüm yaşanmamış, bu kişi var olmamış gibiydi. Daha sonra, ceset köy evine ulaştığında, küçük İbrahim, babasının arabası gibi dört tekerlekli, kırık bir oyuncak arabayı, başı öne eğik tutuyordu. Beş yaşındaki Yasin, merdivenlerin gölgesinde sessizce duruyordu, bir şeyler olduğunu biliyordu, Ama tanıdığı adamın bir daha asla geri dönmeyeceğini anlayamıyordu.

Devlet, "güvenlik durumu normalmiş" gibi davranmakla meşguldü. Hiçbir yetkili gelmedi, hiçbir şehit anılmadı. Ama bu adam, ölümlerin yol kenarında yattığı hendekte başı dik, gerçeği savunuyordu. Devlet ölümünü kabul etmedi, ama tarih kabul etti. Chandpur'daki Faridganj Mezarlığı'na defnedildiğinde gökyüzü kapkaranlıktı, hava sessizdi, etrafta sadece kadınların çığlıkları ve çocukların fısıltıları duyuluyordu. O zamanlar kimse "Bu adam şehit" demiyordu. Ancak kederli adamın yüzü gözyaşlarıyla doluydu: "Emir kardeşlerinin arasında ölmedi, tarihin yüzünü korumaya gitti."

Devlet böylece sessizce bir geleceği öldürüyor. Sadece yapmıyor, unutup, inkâr ediyor. Ama bir gün birileri onların resmini çizecek, onları çocuk olarak tanıyacak ve kanlı bir hikâye yazacak. O zaman, bu Emir Hüseyin araba kullanmadı, son nefesine kadar bir devrime öncülük etti denecek.

Emir Hüseyin bugün araba kullanmıyor; kanıyla bugünün milletin direksiyonuna geçti. Şehit Emir Hüseyin'in adını unutursak, sadece bir insanı değil, bir devrimi de kaybederiz.

Şehit Profiline Bir Bakış

Adı: Amir Hossain

Doğum Tarihi: 7 Mayıs 1992

Meslek: Özel Araç Sürücüsü

Adres: Bargaon, Subidpur, Faridganj, Chandpur

Baba: Khorshed Alam (55 yaşında, çiftçi)

Anne: Rahima Begum (50 yaşında, ev hanımı)

Eşi: Yasmin Begum (30 yaşında, ev hanımı)

Çocukları: Yasin (5 yaşında), İbrahim (2,5 yaşında)

Olay Detayları: 5 Ağustos 2024, Dakka Havalimanı bölgesinde, polis tarafından vurularak şehit olma

Tahmini: Saat 16:00 civarında vuruldu

Yaralanmalar: Boğazın altına iki kurşun ve göğsüne birkaç kurşun. Hastaneye giderken hayatını kaybetti

Cenaze töreni: Köyündeki aile mezarlığına defnedildi

Mevcut durumu: Aile, maddi yardımlarla bir şekilde hayatta kalıyor

Öneriler

- İki oğlunun tam eğitim masrafları ve bursu
- Eşine el sanatları veya küçük işletme yardımı
- Aile arazisine ev inşası için devlet desteği

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah, müminlerden canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın aldı. (Tevbe 9:111)

Hadis-i Şerif

Şehit, cennette yetmiş akrabasına şefaate edebilir. (Sunan Abu Dawud 2520)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

Medical College for Women & Hospital
Plot # 434 Road # 8/9, Sector # 01, Uttara Model Town, Dhaka-1210
Hotline: 09677700008, E-mail: mdicw@mdicw.com
Phone No: 88-02-58096533, FAX No: 88-02-58096539, 58096601

Serial No: ৩৫৭

Death Certificate (মৃত্যুর সনদ পত্র)

1. Name: Amir Hossain
১. নাম: আমির হোসেন

2. Age: ৩২ Gender: Male

3. Hospital Reg. No: ০৫৩৩ NID Birth Reg. No: ৭৬৬১৫৭২৩০৩

4. Religion: Islam Profession: Driver

5. Local Address: Foytebad, Abdullahpur, Dhaka
Post Office: _____ Post Code: _____

6. Police Station: Furad District: Dhaka
Permanent Address: Chadpur, Faridpur, Dhaka
Post Office: Faridpur, Chadpur Post Code: ৩৫১

7. Date of Admission (In case of admitted patient): ০৫.০৮.২৪ Time: ৬.১০pm

8. Clinical condition/Diagnosis: Brought Dead

9. Date of Death: ০৫.০৮.২৪ 10. Time of Death: ৬.১০pm

11. Cause of Death: One Night Dead

12. To whom the death body is handed over (কোন নামে দেওয়া হল):
Name: Jahurul Islam Age: ২৪ Religion: Islam
Address: Faridpur Post Office: Konithal
Post Code: ৩৫৫১ Police Station: Faridpur District: Chadpur
NID No: ০৫৭৫২৩০৩৩ Mobile No: ০১৯১৭০৫০০১
Signature with Date: ০৫.০৮.২৪

Doctors signature: _____
Name: _____ Designation: _____ Date: _____

